

UDÁLOST MĚSÍCE

Přestože naši farnost čeká v únoru mnoho událostí – společně udělování svátosti nemocných, workshop pro děti, z jehož výtěžku bude financován projekt adopce na dálku, setkání mládeže v Boskovicích, zahájení přípravy dětí k prvnímu svatému přijímání či začátek postní doby, rád bych se přece jenom vrátil k události, která by měla zasáhnout všechny měsíce tohoto roku, a to je poselství pastýřského listu našeho otce biskupa, ve kterém vyjádřil své přání, abychom tento rok prožívali jako rok diecéze.

V této souvislosti se hned nabízí zcela logická otázka. Jak konkrétně naše farnost žije s diecézí? Když bych chtěl naše sepjetí s diecézí vyjádřit pomocí čísel či jiných měřitelných faktů, musel bych vyčíslit, kolik se vybralo v kostele při sbírkách určených na podporu diecézních aktivit, kolik činí takzvaný desátek, kterým farnost přispívá diecézi, kolik mladých jezdí na setkání s biskupem, kolik... Jenže zkuste vztah, i když je to vztah mezi farností a diecézí, měřit slůvkem kolik. A vzhledem k tomu, že mě vůbec nenapadá, co by mělo být tím správným měřítkem pro určení sounáležitosti diecéze a farností, nechal bych tuto otázku otevřenou a spíše se podle zásady „stále je co zlepšovat“ díval do budoucnosti.

Sám otec biskup v pastýřském listu navrhl několik věcí, které by mohly toto soužití prohloubit. Z nich bych chtěl zvýraznit květnovou pouť naší farnosti do katedrály a výtvarnou a vědomostní soutěž pro děti i dospělé o reáliích diecéze. Farní kolo této soutěže bude odstartováno první neděli postní. Z něho potom ti nejlepší budou reprezentovat naši farnost v děkanátním kole.

Co by mohla farnost udělat k prohloubení svého vztahu k diecézí? Především se oprostít od přehnaného patriotismu a také „demytologizovat“ slovo biskupství, které je často nazíráno skrze falešné předsudky. A co víc by mohla udělat diecéze pro farnost? Myslím si, že je to dobrá otázka pro diskusi s otcem biskupem, třeba při naší květnové pouti v katedrále.

Závěrem nezbyvá než si přát, aby rok diecéze přinesl své plody.

Pavel Kafka, farář

SLOUPEK

Nic naplat, žijeme v době kurzů, rekvalifikačních, marketingových, počítačových, jazykových... Bývají zpravidla krátké, intenzivní a drahé.

Postní vzdělávací kurz v naší farnosti bude věnován svaté zpovědi, nebo přesněji svátosti smíření. Už samotná existence kurzu, kde se neplatí kurzové, nekontroluje docházka, ani nezískává osvědčení, je zvláštní jev. A potom to téma, dost citlivé. Každý s ním asi nějak bojuje a navíc je častou příčinou negativních emocí vůči křesťanům. „Můžou udělat cokoli, pak si skočí za farářem do zpovědnice, odříkají dva zdrávky a mají vystaráno,“ slyšeli jsme už mnohokrát.

Jenže svátost smíření prostě není od toho, abychom měli vystaráno, spíše při ní člověku dochází pravý opak.

Při nadcházejícím náboženství pro dospělé se asi nedozvíme, jak se snadno a rychle zpovídat, ale zato uslyšíme slova o důležitosti odpouštění, bez kterého se mezi lidmi dějí divné věci.

M. L.

„Oprostít se od přehnaného patriotismu.“

SEBRÁNO V SEBRANICÍCH

Naši (vaši) ministranti

V současné době přispívá k dobrému průběhu mše svaté v našem kostele poměrně stabilní tým ministrantů. Je určitě povzbudivé, že tato skupina je poměrně početná a ministranti do své služby vkládají patřičné nasazení.

Poslední dobou (zvláště pak při půlnoční mši svaté) se někteří z nich dostali do podobné situace jako většina žen, tedy stáli před šatní skříň a museli konstatovat, že nemají co na sebe. V případě ministrantů ta skříň skutečně byla prázdná.

Už v lednu měli ale ministranti (od nejmenších po největší) svůj problém vyřešený, protože mají k dispozici pěkné nové oblečení. Tímto bych chtěl za sebe i za všechny ministranty poděkovat paní Lepkové, která toto oblečení pro nás ušila „na míru“ a při nezbytných zkouškách a úpravách s námi měla trpělivost.

Poděkování patří i všem ministrantům, kteří své oblečení rádi oblékají, aby v něm mohli při mši svaté sloužit.

Naše společné ministrantské poděkování na závěr směřuje k Bohu, že se této službě můžeme zúčastnit.

Jiří Votoček

Soutěž v Roce diecéze

Výtvarná soutěž

1. kategorie: MŠ a 1. tř. ZŠ
2. kategorie: 2. a 3. tř. ZŠ

Téma: Brněnská diecéze očima dětí

Zadání: Obrázek libovolnou technikou do formátu A3

Vědomostní soutěž

1. kategorie: 4. – 6. tř. ZŠ
2. kategorie: 7. – 9. tř. ZŠ

Zadání: Od 25. února k dispozici na faře

Farní kolo trvá do 25. března

CO NÁS ČEKÁ

- So 10. 2. od 16h – klubovna na faře, zdobení květináčů. Výtěžek z jejich prodeje bude věnován na projekt Adopce na dálku.
- Ne 11. 2. – při mši sv. v 8h bude společně udělování svátosti nemocných
- So 17. 2. od 20h – Šibřinky v KD Kunštát
- Ne 18. 2. od 14h – dětský karneval v KD Kunštát
- Út 20. 2. v 19h – začíná další kurz náboženství pro dospělé. Téma: Svátost smíření.
- St 21. 2. – Popeleční středa, den přísného postu. V 17h mše sv. v Sebranicích, v 18h v Kunštátě.
- So 24. 2. – Oblastní setkání mládeže v Boskovicích. Informace a přihlášky formou SMS Mirek Vitoul, telefon: 774 191 511
- Ne 25. 2. – po obou mších sv. prodej ozdobných květináčů. Z výtěžku se farnost zapojí do projektu Adopce na dálku.
- Ne 25. 2. – zahájení farního kola vědomostní a výtvarné soutěže o diecézi pro děti školního a předškolního věku
- Ne 25. 2. v 11h – společně zahájení přípravy dětí k prvnímu svatému přijímání
- Ne 25. 2. v 14.30h – křížová cesta a příležitost ke svátosti smíření
- Út 27. 2. v 19h – na faře náboženství pro dospělé
- St 28. 2. v 18h – mše svatá v Nýrově
- Pá 2. 3. v 17h – na faře první setkání rodičů a dětí, které se připravují k prvnímu svatému přijímání.
- So 3. 3. v 17h – výroční schůze KR na faře za účasti hejtmána Jihomoravského kraje Ing. Stanislava Juránka.
- Ne 4. 3. v 14.30h – křížová cesta a příležitost ke svátosti smíření
- Ne 4. 3. v 17h – v kostele beseda s otcem Pavlem Havlátem, paulánem z Vranova na téma: Magie, okultismus, esoterika
- Letní tábor pro děti od 1. do 4. třídy se uskuteční od Ne 1. 7. do So 7. 7. v Diecézním centru života mládeže v Osově Bitýšce

ZPĚTNÉ ZRCÁTKO

Tříkrálová sbírka

V neděli 7. ledna jste mohli také u nás v Kunštátě potkat skupinky tříkrálových koledníků. Důstojní králové Kašpar, Melichar a Baltazar přicházeli zakoleďovat do našich domovů, napsat na veřeje našich dveří požehnání a otevřít tak naše srdce. Od nás jako koledu dostávali finanční příspěvky na činnost oblastní Charity Blansko, která v našem okrese působí a má již mnoho svých projektů pro lidi potřebné, nemocné a strádající.

Celkem čtyři skupinky vykoledovaly 21.098 korun. To svědčí o našich otevřených srdcích a dlaních připravených dávat tam, kde je potřeba. V letošním roce budou peníze z tříkrálové sbírky použity pro lidi, kteří prožívají své životní těžkosti a denně přicházejí do terénních krizových center.

Velké díky patří i našemu panu faráři P. Kafkovi, který děti a jejich vedoucí vypravil do ulic našeho městečka. Požehnání, které od něho na páteční bohoslužbě dostali jim zajisté dodalo odvahy zaklepat na mnohé dveře a přinést do našich domovů radost a darování se pro druhé.

Mirka Líkařová

Výnos Tříkrálové sbírky:

Kunštát, Újezd, Sychotín, Rudka	21.098
Zbraslavce	4.210
Nýrov	7.042
Sebranice	sbírka se nekonala

Nové zvonění v Hlubokém

Klekání je zažitým názvem pro pravidelné vyzvánění zvonu ve zvonici – v našem případě ve věži kaple svatých Cyrila a Metoděje v Hlubokém. To se téměř se železnou pravidelností ozývá ráno, v poledne a večer.

Aby tradice zvonění zůstala zachována, bylo nutné nalézt řešení, jež by celý proces zautomatizovalo a ulehčilo tak lidem, kteří po desetiletí obsluhovali zvon vlastníma rukama.

V dnešní době není technické řešení ani příliš komplikované, ani příliš nákladné a z tohoto důvodu jsme zahrnuli příslušnou úpravu do rozpočtu města v roce 2006. S žádostí o předložení cenové nabídky na provedení elektrického pohonu zvonu jsme se obrátili na pět firem, které se touto problematikou zabývají a na základě jejich návrhů jsme vybrali jako nevhodnějšího dodavatele firmu Elektrozvon z Olomouce. Podle jí navrženého řešení zajišťuje pohon zvonu lineární elektromotor s příslušnou elektronikou, která je řízena programovatelnými spínacími hodinami s přijímačem radiového signálu, který zajišťuje jejich přesný chod včetně automatického přechodu na letní čas. Montáž provedli pracovníci dodavatele během cca pěti hodin v dohodnutém termínu 29. listopadu 2006. Od tohoto dne se tedy ozývá v Hlubokém klekání, které sice postrádá onu jistou nepravidelnost, kterou do něj vždy vnášel lidský faktor, ale na druhou stranu zvoníkům nesmírně usnadní jejich povinnosti, které se přesouvají pouze do oblasti kontroly správné funkce.

Vrátíme-li se do historie, prvním zvoníkem, na nějž si vzpomínám (ale tyto vzpomínky jsou skutečně velmi mlhavé), byl pan Karel Čípek. Po jeho smrti se této službě ujala jeho manželka Františka a po ní převzala pomyslný štafetový kolík paní Ludmila Vlasáková. Když její zdravotní stav nedovoloval službu vykonávat, obětavě za ni zaskakovala paní Marie Vítková.

Jednalo se o službu neviditelnou (pouze slyšitelnou), která však díky oné pravidelnosti – vždyť se zvoní třikrát denně, sedm dní v týdnu, nebo naopak, nezvoní se pouze od Velkého pátku do vigilie Vzkříšení – vyžadovala velkou obětavost, a byla fyzicky velmi náročná.

Jiří Šafář

Adopce dětí na dálku

Chtěli bychom ve farnosti uskutečnit projekt Adopce na dálku. Jde o pomoc pro děti z nejchudších rodin, často sirotky, které z finančních důvodů nemohou chodit do školy. Částka na dítě se odesílá jednou ročně a dítě za ni získá školné, školní pomůcky, školní uniformu a základní zdravotní péči.

Vzácná návštěva v Kunštátě

Během čtyřdenního pracovního pobytu v České republice nás 16. ledna navštívil generální sekretář Mezinárodního Kolpingova díla Hubert Tintelott z Kolína nad Rýnem.

Pana Tintelotta jsme přivítali v Kunštátě již podruhé a někteří z nás měli možnost setkat se s ním i vícekrát – však vzácný host hned při svém příchodu konstatoval, že poznává známé tváře. Atmosféra celého jednání se tak uvolnila a nadále probíhala velmi srdečně a příjemně.

V úvodu našeho setkání seznámil předseda Kolpingovy rodiny (KR) Kunštát Alois Havelka pana Tintelotta s činností organizace, která je zaměřena hlavně na aktivity spojené s využitím volného času dětí, dále na pořádání zájezdů, poutí, besed, společných dovolených rodin, humanitární pomoci atd. Zmínil také, že charakteristickým rysem pro naši KR je spolupráce členů všech věkových kategorií na společném díle za účasti a pomoci farnosti a duchovního správce Pavla Kafky, i podpory Městského úřadu v Kunštátě.

Poté se ujal slova pan generální sekretář, zhodnotil naši práci, připomněl historii Kolpingu, informoval nás o současnosti a seznámil nás s vizemi Mezinárodního Kolpingova díla. Zdůraznil, že do budoucna jsou prioritou projekty rozvojové spolupráce v zemích třetího světa – v Africe, Jižní a Latinské Americe či Asii. Klade se důraz na podporu profesního vzdělávání, podporu drobného podnikání, dostupnost zdravotní péče a základní přístup ke vzdělání. Kolpingovo dílo tím chce naplňovat Kristovo přikázání lásky k bližnímu.

Sám Hubert Tintelott působí v čele Kolpingu již třiatřicet let a během svého dlouholetého působení se zasloužil mimo jiné o obnovu Kolpingova díla v zemích střední a východní Evropy po roce 1989.

Pomoc putuje do různých částí světa, například Indie, Ugandy, Litvy nebo Thajska a minimální částka na rok činí od 4.900 do 7.000 korun.

Společně s dětmi a maminkami bychom v sobotu 10. února v 16 hodin na faře ozdobili ubrouskovou technikou květináče, které se budou prodávat o první postní neděli v kostele a vytěžené peníze odešleme na konto Charity na

Setkání jsme ukončili společným slavením mše svaté, a protože náš vzácný host měl ještě další povinnosti, poděkovali jsme za návštěvu a popřáli šťastnou cestu.

Eva Poláková

PŘEDSTAVUJEME VÁM

Kurz animátorů

Kurz animátorů je dvouletá příprava pro mladé lidi, kteří již působí nebo chtějí působit jako vedoucí (animátoři) různých skupin mládeže, a to především ve své farnosti. Během pěti víkendových setkání za rok spolu tito mladí lidé vytváří společenství, sdílí duchovní prožitky a ještě se něco dozví například z oblastí sebestřednosti, umění komunikace, Bible nebo svátostí. Na jednotlivá setkání jsou pozváni odborníci z daných oblastí. Jeden z víkendů probíhá v Církevním studentském domově Petrinum v Brně, kde se koná takzvané fórum mládeže, ostatní čtyři pak v Diecézním centru života mládeže v Osové Bítýšce.

Z Kunštátu jezdíme na tento kurz čtyři (kromě autorek článku ještě Jana Olšanová a Mírek Vitoul). Začínáme vždy v pátek, kdy kolem 18 hodin dorazíme vlakem do Bítýšky a končíme po nedělním obědě. Animátorský víkend se neskládá pouze z přednášky k danému tématu, různých her či společenských aktivit a mše svaté, ale jde o celkovou formaci osobnosti. Letošní kurz je rozdělen na dva. Jeden pro „mladší“ – většinou středoškolské studenty a druhý pro ty „starší“ – nad 18 let.

V tomto školním roce proběhly zatím tři víkendy. První na téma sebezpoznaní, kde nás navštívil otec biskup Vojtěch, druhý se týkal sebestřednosti a třetím bylo fórum mládeže, které se konalo poslední lednový víkend

Alena Kroupová, Michaela Hasoňová

konkrétní námi vybrané dítě. Od něj poté obdržíme fotografii a několik dopisů. Domnívám se, že roční částka není nijak velká v poměru s tím, kolik dobra přinese.

Tento projekt založila a nadále zaštiťuje Arcidiecézní charita Praha a kromě jiných se do něj zapojila i farnost Sebranice.

Helena Videmanová